

„Men skal vi da slet ikke se John idag?“ spurgte Fru Bertha for at komme bort fra Emnet.

„Ja, det er rigtig kedeligt,“ sagde den unge Frue. „Han fik pludselig noget at gøre. Jeg veed saamænd ikke, hvad det var. Men det er vel sagtens Forretninger. Det er jo Terminen.“

Terminen? . . . Fru Bertha tav stille men tænkte sit derved. Hun havde endnu ikke faaet December-Renterne af de Penge, hun havde staaende i Familjegaarden. Kunde det tænkes, at Brodersønnen havde følt sig trykket deraf og absolut vilde skaffe Summen tilveje, inden de saaes? — Det vilde ikke ligne ham; men ellers forstod hun ikke hans Fraværelse.

Jytte derimod havde straks af Jægermesterindens Tone forstaaet, fra hvilken Kant Vinden blæste. Hun vidste, at Kærligheden mellem Fætteren og hans Kone, der for den sidstes Vedkommende aldrig havde været kogende, nu var paa Frysepunktet, efter at de for et Par Aar siden mistede en lille Søn, deres eneste Barn.

Efter Maaltidet gik Damerne ud i Haven, hvor Kaffebordet stod dækket under to store Kastanjer i fuld Blomstring. Frøken Spholm følte sig dog straks utilpas og maatte gaa ind.

Jytte havde allerede gjort sig gode Venner med en sort Pudel-hvalp, der laa stille og fornuftig i hendes Skød. Hun prikkede den paa Næsen og morede sig over dens urokkelige Velvære.

Hendes Mor og Fru Vilhelmine — Jægermesterinden — talte om en Teateraffære, der havde alarmeret Sindene i København. Det interesserede hende ikke. Hun lagde sig tilbage i sin dybe Sejldugsstol, lidt træt efter Rejsen og lidt tung i Hovedet af den stærke Blomsterduft, der alle vegne fra strømmede ind over hende. Hun lukkede Øjnene og sank hen i den Følelse af blidelig Selvudslettelse, af Hinsidighed og Glemsel, der var bleven hendes eneste Fornemmelse af Lykke. De to Damers Stemmer lød mere og mere fjernt. Samtidig saa hun som i en Drøm Jægermesterinden, saadan som hun nylig havde præsideret derinde ved Bordet, formel, selskabelig korrekt indtil den Maade, hvorpaa hun behandlede Gaffel og Kniv med de blødeste Haandede, de ubevægeligste Albuer. Hun saa hendes mærkeligt lille Hoved med